

Zadeva T-264/04

WWF European Policy Programme proti Svetu Evropske unije

„Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Izjeme,
ki se nanašajo na varstvo javnega interesa – Delni dostop“

Sodba Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 25. aprila 2007 II - 915

Povzetek sodbe

1. *Akti institucij – Obrazložitev – Obveznost – Obseg*
(člen 253 ES; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001)
2. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4)

3. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4(1)(a))
4. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4(1))
5. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člen 4(6))
6. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001)
7. *Evropske skupnosti – Institucije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Uredba št. 1049/2001*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001)

1. Namen obveznosti institucije, da obrazloži odločbo, s katero zavrne dostop do dokumenta, je na eni strani zadevni osebi dati na voljo dovolj podatkov za ugotovitev, ali je odločba utemeljena in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi lahko izpodbijala njeno veljavnost, in na drugi strani sodišču Skupnosti omogočiti izvrševanje nadzora nad zakonitostjo odločbe. Obseg te obveznosti je odvisen od vrste obravnavanega akta in od okoliščin, v katerih je bil sprejet.
2. Dostop javnosti do dokumentov institucij je načelo, zavrnitev dostopa pa izjema od tega načela. Zato je treba primere zavrnitve, določene v členu 4 Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, razlagati in uporabljati ozko, da ne bi onemogočili izvajanja načela. Poleg tega je institucija za vsak dokument, za katerega je vložena prošnja za dostop, dolžna preučiti, ali bi glede na informacije, ki jih ima ta institucija, razkritje dokumenta dejansko oslabilo katerega od vidikov javnega interesa, ki ga varujejo izjeme, ki omogočajo

(Glej točko 36.)

zavrnitev dostopa. Za uporabo teh izjem mora biti torej nevarnost oslabitve javnega interesa razumno predvidljiva, in ne zgolj hipotetična.

(Glej točko 39.)

Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije so obvezne, zato so institucije dolžne zavrniti dostop do dokumentov, na katere se nanašajo te izjeme, če je predložen dokaz za navedene okoliščine. Te izjeme se torej razlikujejo od izjem, ki se nanašajo na interes institucij za ohranitev tajnosti svojih posvetovanj, določenih v členu 4(3) Uredbe št. 1049/2001, za uporabo katerih imajo institucije diskrecijsko pravico, ki jim omogoča, da tehtajo med svojim interesom do ohranitve tajnosti posvetovanj in interesom državljanov za dostop do dokumentov.

3. Institucije imajo široko diskrecijsko pravico pri preučitvi, ali lahko dostop do dokumenta škoduje javnemu interesu, ki ga varuje člen 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, in mora zato nadzor, ki ga izvaja Sodišče prve stopnje nad zakonitostjo zavrnilih odločb institucij, s katerimi se zavrne dostop do dokumentov zaradi izjem v zvezi z javnim interesom, obsegati samo preverjanje upoštevanja postopkovnih pravil in obveznosti obrazložitve, pravilnosti navedenih dejstev in tega, da ni očitnih napak pri ugotovitvi dejanskega stanja in zlorabe pooblastil.

(Glej točko 44.)

(Glej točko 40.)

5. Že iz besedila člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije izhaja, da je institucija dolžna preučiti, ali je mogoče dovoliti delni dostop do dokumentov, na katere se nanaša prošnja za dostop, in zavrniti dostop samo do podatkov, na katere se nanašajo zadevne izjeme. Institucija mora tak delni dostop dovoliti, če se lahko cilji, ki ga zasleduje, ko dostop do
4. Izjeme iz člena 4(1) Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov

dokumenta zavrne, doseže tako, da se prekrijejo deli dokumenta, ki lahko oslabijo varstvo javnega interesa.

(Glej točko 50.)

odborov, ob upoštevanju tega, da je bila ta točka le informativna in da ni bil določen noben poseben izvedbeni ukrep. Zato ni mogoče ugotoviti, da je Svet s tem, ko je zatrjeval neobstoj takega zapisnika, kršil pravico tožeče stranke do dostopa do dokumentov, kot je priznana v Uredbi št. 1049/2001.

6. Bilo bi v nasprotju z zahtevo po preglednosti, iz katere izhaja Uredba št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, če bi se institucije sklicevale na neobstoj dokumentov, da bi se izognile uporabi te uredbe. Predpostavka za dejansko izvrševanje pravice do dostopa do dokumentov je, da zadevne institucije v največji možni meri ter nearbitrarno in predvidljivo pripravljajo in hranijo dokumentacijo o svojih dejavnostih.

Ni mogoče šteti, da je Svet ravnal arbitrarno in nepredvidljivo, s tem ko ni sestavil zapisnika o določeni točki dnevnega reda sestanka enega od svojih

(Glej točke od 61 do 63.)

7. Pri uporabi Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije je treba razlikovati med pojmom dokumenta in pojmom informacije. Pravica do dostopa javnosti do dokumenta institucij se nanaša samo na dokumente, in ne na informacije bolj na splošno, ter glede institucij ne vsebuje dolžnosti odgovarjanja na vsako posameznikovo zahtevo po informacijah.

(Glej točki 75 in 76.)